

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 4614

Doknr.
42134602

Dato
22-09-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 25. august 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 770 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lotte Rod (RV).

Spørgsmål nr. 770:

"Vil ministeren redegøre for, hvad det vil kræve lovmæssigt og økonomisk at følge Rådet for Socialt Udsattes tre anbefalinger til en nytænkning af ungestøtte? Spørgsmålet henviser til artiklen »Rådets anbefalinger til en nytænkning af ungestøtte«, Udsatte.dk, den 11. august 2025."

Svar:

Det er utrolig vigtigt, at unge, der befinder sig i udsatte positioner, får den nødvendige hjælp til at få fodfæste i voksenlivet. Det gælder ikke mindst unge, der har været anbragt uden for hjemmet.

Rådet for Socialt Udsatte er kommet med tre anbefalinger til, hvordan ungestøtten kan udformes fremover. Anbefalingerne, som rådet selv formulerer dem, er følgende:

1. Ændr loven, så alle anbragte unge som udgangspunkt er berettiget til ungestøtte.
2. Gør ungestøttemetoderne evidensbaserede efter inspiration af ACT, ISM og CTI, så det ikke er bopælskommune eller sagsbehandler, der afgør kvaliteten.
3. Giv anbragte unge økonomisk grundlag til at etablere sig i bolig og studere.

Det er altid positivt at få input til, hvordan et område kan udvikles og tilrettelægges bedst muligt. Jeg er som minister optaget af, at vi får relevant viden og erfaringer med, når vi ser på, hvordan vi får sikret de rette rammer for støtten til de unge.

Som reglerne er i dag, kan kommunerne iværksætte en række forskellige indsatser, der skal støtte de unge i overgangen til voksenlivet. Indsatserne gives efter barnets lov og omfatter unge fra 18 til og med 22 år, der har været anbragt uden for hjemmet, umiddelbart inden de fylder 18 år. Ungestøtten kan bl.a. indebære, at den unge får mulighed for at blive boende på et anbringelsessted, at der iværksættes eller videreføres en fast kontaktperson og andre former for støtte, eksempelvis psykologhjælp. Foruden unge, der har

været anbragt uden for hjemmet, kan unge, der har haft en kontaktperson, op til de fylder 18 år, få videreført kontaktpersonen som ungestøtte. Det er kommunerne, der træffer afgørelse om iværksættelse af ungestøtte på baggrund af en socialfaglig vurdering. Når der er tale om en ung, der er anbragt, skal kommunen, senest et halvt år før anbringelsen ophører, i forbindelse med at den unge fylder 18 år, træffe afgørelse om ungestøtte.

Nedenfor redegøres for vurderinger af hvad det vil kræve økonomisk og lovgivningsmæssigt at følge anbefalingerne fra Rådet for Socialt Udsatte. Der er ikke foretaget en vurdering af forslagernes faglige indhold.

En ret til ungestøtte

Rådets første anbefaling vedrører en ret til ungestøtte for alle anbragte unge. Det er i den forbindelse lagt til grund, at anbefalingen omfatter de unge, der i dag er omfattet af § 114 i barnets lov. Det vil sige unge, der har haft en kontaktperson eller været anbragt uden for hjemmet, op til de fylder 18 år. Som reglerne er i dag, skal kommunen foretage et fagligt skøn af, om de unge, der er omfattet af bestemmelsen, er i målgruppen, når kommunen træffer afgørelse om ungestøtteindsatser. Det er en forudsætning, at kommunen vurderer, at der er udsigt til en positiv udvikling for den unge, og at den unge skal kunne få noget væsentligt ud af at modtage en ungestøtteindsats. Det er ikke et krav, at den unge skal være helt selvhjulpent, så der ikke er behov for støtte, når den unge fylder 23 år. Hvis der skal indføres en ret til ungestøtte, som indebærer, at alle unge, der er omfattet af § 114 i barnets lov, automatisk får ret til ungestøtte, vil det kræve en ændring af en række bestemmelser i kapitel 13 i barnets lov om ungestøtte og overgang til voksenlivet. Herunder særligt §§ 113, 114 og 115.

Anbefalingen angiver et overordnet ønske, men indeholder ikke en konkret model for en ret til ungestøtte, f.eks. hvad de unge tidligere anbragte præcist skal være berettigede til og under hvilke eventuelle supplerende betingelser. Det er derfor ikke muligt på foreliggende grundlag at vurdere de økonomiske konsekvenser for anbefalingen. Indførelsen af en ret vil dog alt andet lige udvide opgaven for kommunerne, hvorfor anbefalingen vil medføre øgede udgifter hos kommunerne, som de vil skulle DUT-kompenseres for.

Evidensbaserede metoder i ungestøtteindsatsen, herunder CTI

Rådets anden anbefaling handler om at sætte "systematisk og vedholdende ind for at sikre, at den unge kommer i og fastholdes i bolig, uddannelse eller beskæftigelse." I den forbindelse indgår en anbefaling om, at der anvendes evidensbaserede metoder, herunder CTI.

Efter de nuværende regler er der ikke noget til hinder for, at kommunerne kan tilbyde tidligere anbragte unge et tæt støttet forløb i overgangen til egen bolig, eksempelvis i form af bostøtte efter CTI-metoden. Det kan være som led i en ungestøtteindsats efter barnets lov eller efter reglerne i serviceloven, hvis de unge er omfattet af målgrupperne for indsatserne. Det er som et grundlæggende princip op til kommunen at foretage en konkret og individuel vurdering af, hvilke indsatser der er relevante for den enkelte og kan imødekomme dennes behov. Såfremt der indføres et krav om, at kommunerne skal anvende evidensbaserede metoder såsom ACT, ICM og CTI, vil det forventeligt kræve en lovændring af som minimum § 114 i barnets lov.

Anbefalingen angiver et overordnet ønske, men indeholder ikke en konkret model for, hvilke visitationskriterier der skal lægges til grund for at modtage de forskellige typer af hjælp, der nævnes samt hvilken konkret støtte, der foreslås i

de forskellige situationer. Det er derfor ikke muligt på foreliggende grundlag at beregne de økonomiske konsekvenser for anbefalingen. Anbefalingen vurderes dog umiddelbart at omfatte en opgaveudvidelse for kommunerne, hvorfor den forventes at medføre øgede udgifter hos kommunerne, som de vil skulle DUT-kompenseres for.

Fokus på de unges økonomi i ungestøtteindsatsen

Rådets tredje anbefaling handler om at give tidligere anbragte unge hjælp til at finde en bolig og yde økonomisk rådgivning i den forbindelse. Det fremstår ikke entydigt, hvad der konkret forventes at skulle indgå i en sådan kommunal forpligtelse. Der kan derfor ikke gives et entydigt svar på, hvad det vil kræve lovmæssigt og økonomisk at følge anbefalingen

Jeg kan oplyse, at som reglerne i barnets lov er i dag, er der ikke noget til hinder for, at kommunen yder rådgivning om økonomiske forhold og andre former for støtte, de unge har brug for, når de skal etablere sig i en bolig. Såfremt der indføres en forpligtelse til nye, konkrete typer af indsatser, vil det forventeligt bl.a. kræve en ændring af § 114, stk.1, i barnets lov og en økonomisk kompensation af kommunerne.

Rådet anbefaler videre, at kommunerne ikke længere skal kunne opkræve egenbetaling i forbindelse med ungestøtteindsatsen. Til det kan jeg oplyse, at at det vil kræve en ændring af § 188 i barnets lov, der fastsætter, at unge skal betale for døgnophold som led i en ungestøtteindsats bl.a. efter § 114, stk. 1, nr. 1 og 3, i barnets lov.

Der foreligger ikke offentligt tilgængelige data, der gør det muligt at udskille egenbetalingen fra unge som led i en ungestøtteindsats. Det er derfor ikke på det foreliggende grundlag muligt at vurdere de økonomiske konsekvenser af en afskaffelse af egenbetalingsreglen for unge i ungestøtte. Det vil dog indebære tabte indtægter for kommunerne, som de vil skulle DUT-kompenseres for.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister